

Henrik og Emilie Ovesen Foundation: Minneapolis x 3

en rejseberetning af Jørgen Baas

Forventningerne

Det er fantastisk at sætte sig på flyet i Billund på vej til Minneapolis. Vi er altid en lille gruppe – nogle nye og nogle mere erfarne PhD studerende, en enkelt medicinstuderende eller to, og mig selv. Forventningerne er store; vi skal til Amerika for at lave eksperimentel forskning. Det er kulminationen på måneders planlægning og forberedelse. Selv er jeg post-doc'en i gruppen og den som har gjort det før. Derfor er mine forventninger også afbalancerede med små bekymringer: Kommer vores operationsinstrumenter og implantater gennem tolden? Kommer PhD-studerende Kasra med fødested Teheran i sit danske pas overhovedet ind? Er alt det vi har aftalt med vores amerikanske kollegaer klart?

Huset

Stedet vi er på vej til er Hennepin County Medical Center – HCMC. Det lyder ikke af så meget med et ”medical center”, men det er et Level I Traumecenter og det største offentlige hospital i Minneapolis-St. Paul med 3½ mio indbyggere. Det ligger i downtown Minneapolis, et stenkast fra NFL-holdet Vikings’ stadion Metrodome. HCMC har rangeret på oversigten over America’s Best Hospitals by US News & World Report Magazine hvert år siden 1999. Det er desuden et velanset Teaching Hospital, og et center for ortopædkirurgisk forskning.

Modtagelsen ved HCMC: 102.000 akutte kontakter per år

Legenderne

Den ortopædkirurgiske afdeling ledes af Richard Kyle som indtil forrige år var præsident for AAOS (svarende til vores DOS). Han overtog efter Ramon Gustilo, som mange nok kender fra klassifikationen af åbne frakturer og fremskridt inden for protesekirurgi. 80-årige Gustilo finansierer stadig meget af den ortopædkirurgiske forskning i Minneapolis fra overskuddet af hans protesefabrikker i Filipinerne, men er for nyligt holdt op med at operere selv. Han omtales stadig som en usædvanligt begavet kirurg, som kunne klare sig med ét instrument: That one (no, THAT one.... I said THAT ONE!).

Forbindelsen

I begyndelsen af halvfemserne hed Gustilo's kliniske fellow Kjeld Søballe, i dag professor i ortopædisk kirurgi i Århus. Sammen med bioingeniør Joan Bechtold videreudviklede de dyreeksperimentelle modeller for proteseløsning og protesefiksation på HCMC's Biomekaniske Laboratorium. Joan er i dag leder for Laboratoriet, og det er sammen med hende og Kjeld Søballe, at vi planlægger og organiserer vores forsøg. Det er især blevet udbygget de seneste år, hvor der ikke har været den nødvendige kapacitet ved de dyreeksperimentelle faciliteter på Århus Universitet.

The 10th floor

Dyreforsøgene foregår på 10. etage i en af hospitalsbygningerne. Etagen er uden vinduer, og elevatoren skal kodes for at kunne åbne på etagen. Det er et sted som ikke annoncerer sin tilstedeværelse. Et par gange er vi kommet til at udløse alarmer sent om aftenen, hvilket har medført at bevæbnede sikkerhedsvagter er kommet stormende til. Som en koldsvedende sikkerhedsvagt sagde: "It's better to find nerds up here than f...ing activists" – så vi er ret populære blandt alle personalegrupper. De dage, vi har operationsfaciliteter og personale, udnyttes maksimalt, og dagene bliver ofte lange. For at udnytte tiden får vi frokostbuffet på elevatorrepos'en (no food in the facilities). Det er ofte et lille tilløbsstykke, hvor læger, ingeniører og andre forskere kommer for at hilse på "the Danes" og høre om, hvad vi skal undersøge denne gang.

Kirurgien

Selv om vi kan lave biomekanisk analyse i Minneapolis, så består hovedarbejdet derovre i at operere vore forsøgsdyr. De fleste af de PhD studerende i gruppen har nogen kirurgisk erfaring hjemmefra. Alligevel er kirurgien på alle måder andeledest end at blive kaldt til en glideskrue. Her er der ingen operationssygeplejersker, ingen serviceassistenter, ingen sterilcentral og ingen anæstesiologer. Fra dyrene vaskes, barberes og bedøves, til de afsprittes, afdækkes, opereres og afleveres til veterinæren i opvågnings-afdelingen er det os selv som laver alt, inklusive bestilling af afdækning og handsker mm samt vask og autoklavering af instrumenter. Det giver en vis ydmyghed til næste gang man bliver kaldt til operationsstuen herhjemme.

*OR Minneapolis januar 2011:
Skulderimplantater (bag) Mette
Sørensen (tv), Andreas West (th).
Knæimplantater (foran) Jeppe
Barckman (tv) og Jørgen Baas (th).*

Post-op

Med dollarkursen i 5,5 og sporvogn direkte fra hospitalet til Mall of America (Nordamerikas 2. største shopping center) er det en naturlig del af opholdet at bidrage til værtslandets – og ikke mindst Steve Jobs – økonomi. Ofte er vi så heldige at være der i NFL-sæsonen samtidig med en af Viking's hjemmekampe. Billetter fås sædvanligvis til halv pris af desperate ticket scalpers underfor stadion et kvarter før kampstart. Amerikansk mad er også interessant, og det har mildnet mit syn på den høje amerikanske BMI. Under vores seneste ophold derovre i januar 2011 blev vi inviteret af en amerikansk kollega til Manny's Steakhouse; en klassiker i Minneapolis med mottoet *Life is good at the top of the food chain*. Selv om MASH nu også er kommet til provinsen, så er det nu i Guds eget land, at en stor, velhængt porterhouse helt uden forstyrrende tilbehør smager allerbedst. Ellers er en arbejdsmiddag med kollegaer på

den mexicanske cantina Pancho Villa en nærmest ubrydelig tradition. Her fås mexicansk Coca Cola som den smagte dengang far var dreng; lavet på sukkerrør i stedet for majssirup – anbefales.

Operationsteamet i Minneapolis januar 2011 (fra venstre til højre): læge Jørgen Baas, professor Joan Bechtold, medhjælper Tony Meglitsch, veterinær Barb Stickney, stud. med. Andreas West, laborant Jane Pauli, læge Mette Sørensen, læge Jeppe Barckman.

Hjemme igen

Det var ved DOS' efterårsmøde 2009 jeg modtog rejselegatet på USD 4500 fra Henrik og Emilie Ovesen Foundation. Legatet er blevet brugt til i alt 3 rejser til Minneapolis; i februar 2010, november 2010 og senest januar 2011. Formålet med rejserne var dyreeksperimentelle studier i implantatfiksation. Eksperimenterne danner grundlag for 2 PhD studier (læge Mette Sørensen og læge Jeppe Barckman) og 1 forskningsårsstudie (medicinstuderende Andreas West) under ledelse af Kjeld Søballe ved Implantatgruppen/Ortopædkirurgisk Forskningslaboratorium, Ortopædkirurgisk afdeling E, Aarhus Sygehus. Studierne har haft til formål at belyse følgende emner:

- Statiners virkning på indheling af ortopædiske implantater
- Bisfosfonaters virkning på indheling af knoglegraftede implantater
- Bisfosfonaters virkning på cementerede implantater

- Knoglegrafts egenskaber ved antibiotikaimpregnering, periosttilbanding og celleudvaskning

Selv om legatet kun udgør en lille del af det samlede budget for disse studier, så har det været meget vigtigt for min egen deltagelse. Det er ofte svært at finde rejsemidler som vejleder, idet de fleste fonde kun vil støtte én primærforsker per projekt. Ikke desto mindre kan vores dyrek eksperimenter kun gennemføres med en samlet indsats fra hele Implan-
tatgruppen.

Derfor vil jeg igen takke for muligheden til at kunne foretage disse rejser og opfordre andre til på tilsvarende vis at søge viden og oplevelser udenfor Danmark. Vi har nogle ganske unikke muligheder herhjemme, hvoraf mange formidles gennem DOS. Det gælder både forskning og kliniske færdigheder – næsten uagtet det oprindelige formål kan man være sikker på, at komme hjem med noget af værdi for en selv og ens virke.

Jørgen Baas